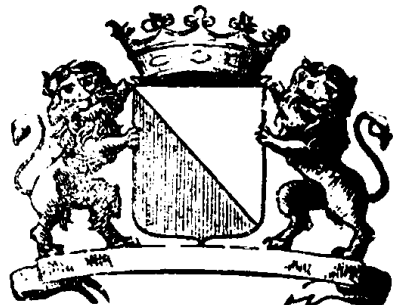

UTRECHTSCH E

PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht, Gelet op de bestaande verordeningen omtrent den vervoer binnen deze stad. Hebben gemeend, de belanghebbende ingezetenen daaraan herinnerende, ter kennis van dezelve te moeten brengen, dat, vermits de eerstkomende vervoertijd op Zondag 1 Mei aanstaande invalt, dezelve zal worden ingesteld tot Maandag 2 Mei daarna volgende.

Utrecht, 21 April 1859.

Burgemeester en Wethouders voornoemd

N. P. J. KIEN.

Ter ordonnantie van dezelve

H. G. RÖMER.

KENNISGEVING.

De Burgemeester der stad Utrecht, Gelet op art. 31 der wet van den 4 Julij 1850 (Staatsblad No. 37) regerende het kiesrecht en de benoeming van afgevaardigden ter Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Brengt ter kennis der belanghebbende ingezetenen, dat de lieten, de personen aanwijzende, die tot het kiezen van leden der Tweede Kamer van de provinciale staten en van den gemeenteraad bevoegd zijn, op helen zijn gesloten aan het stadhuis aangeplakt en op stads-secretarie voor een ieder ter inzage nedergelegd.

Utrecht De Burgemeester voornoemd
N. P. J. KIEN.

KENNISGEVING.

STEDELIJKE ZANGSCHOOL.
Aan de belanghebbenden wordt berigt, dat de Commissie voor de Stedelijke Zangschool op VRIJDAG, 29 APRIL 1859, des avonds ten zes ure, ten Stadhuis zitting zal houden tot het aannemen van leerlingen op gemelde school.

UTRECHT Dingsdag 26 April.

Gister hebben wij geen buitengewoon nummer uitgegeven, omdat werkelijk de staat van zaken sinds Zondagmiddag niet was veranderd, en er slechts een paar tijdingen waren, die eensdeels niet van oogenblikkelijk belang, anderdeels onzeker bleven. Overigens was gister de toestand in deze woorden zamen te vatten: dat Oostenrijk bij zijn jammerlijk voornemen blijft, om de vraagstukken, omtrent Italië gerezen, door het zwaard te doen beslechten, — en dat Engeland nog de laatste pogingen aanwendt, om den vrede zoo mogelijk te behouden, door met den meest mogelijken ernst het hof van Weenen te wijzen op de gevaren die het tegemoet loopt, op de verantwoordelijkheid die het op zich laadt.

Zal die laatste waarschuwing nog baten; zal de eindelijk termer taal van het Tory kabinet, gevoegd bij de afkeuring, die Pruisen heeft doen hooren, en de ernstige bedreiging, die van de zijde van Rusland komt, te Weenen de oogen nog doen opengaan? Wij vreezen van neen. Oostenrijk is als de jongeling, die gezondheid en schatten voor 't grootste deel verkoopt, en met 't overschot naar de speelbank reist, om door een stout waagstuk zich te redden; hij ziet het verderf niet, dat hij tegengaat, en loopt er, tegen alle vermaning aan, halstarrig in.

Dat het trouwens eene zekere soort van halstarrigheid van Oostenrijk is, blijkt uit de data der zich opgevolgd hebbende feiten, gelijk men die thans kent. Woensdag morgen hebben wij gemeld, dat Sardinië had aangenomen zich te ontwapenen, Donderdag morgen verscheen de mededeeling in den *Monteur*, dien we dien ochtend ook opnamen, dat de nieuwe voorwaarden van ontwapening door Pruisen en Frankrijk waren aangenomen. Vrijdag werd het bekend, dat Oostenrijk een afzonderlijk ultimatum aan Sardinië had afgezonden; dien dag en Zaterdag werd tegen die afzonderlijke handeling van Oostenrijk door alle regeringen geprotesteerd, en nu alles is door den Oostenrijkschen afgevaardigde ZATURDAG middag ten half zes ure te Turijn het ultimatum aan graaf de Cavour overkandigd.

Het kan voor geen onpartijdig en eerlijk beoordeelbaar dus twijfelachtig zijn, of het hof van Weenen wilde den oorlog, en op het allerjammerlijkst Oostenrijksch bestuur valt de geheele verantwoordelijkheid der misdaad, Europa aan de gruwelen van den krijg prijs te geven. Nog wordt er te Londen wel aan 't behoud van den vrede gearbeid, maar, nadat men hierboven heeft nagegaan, hoe de feiten op elkaar zijn gevolgd, is er geen redelijke hoop meer op het behoud des vredes, — of Oostenrijk zou de armzaligste rol spelen, die men zich bedenken kan.

Men ziet dan ook, dat het beweren van de *Morn. Her.*, dat Oostenrijk de inwilliging van Sardinië niet kende, toen het zijn ultimatum afzond, onjuist was; er blijkt slechts uit, hoe het Britsch kabinet aan Oostenrijk een uitweg trachtte te openen. Dat wij zoo tijdig reeds Vrijdag-morgen van de stappen van Oostenrijk berigt hadden, ligt daarin, dat de telegraaf den reiziger voorbijneelt.

De oorlog schijnt dus onvermijdelijk. Maar welk een oorlog zullen wij hebben. Wij vertrouwen eenigzins op de vredegezindheid van keizer Napoleon, gelijk die na den laatsten Krim-oorlog is uitgekomen, maar vooral op het begrip van zijn eigenbelang en dat zijner dynastie, en vestigen daarop de hoop, dat de oorlog zal kunnen worden gelokaliseerd. Nu den onwil van Oostenrijk voor een ieder klaar en duidelijk is gebleken, is eene gewapende onzijdigheid van Pruisen en Engeland meer dan waarschijnlijk. De *Times* zegt, zeer juist, dat het in 't hoofd van geen Britsch staatsman zal komen, thans Oostenrijk met de wapenen te steunen, en dat buitendien Engeland er weinig bij lijden kan, na het dempen van den Indischen oorlog te zien, dat twee grootmagten op het vasteland, twee despoten, zich ook een weinig verzwakken. Een ding is daarbij echter noodig, zoo luidt de waarschuwing tevens ook van de zijde van een der eerste staatslieden van Engeland: laat geen Engelsch geld de oorlogvoerende partijen steunen. Wij voegen er bij, dat ook de goede Hollanders hunne beurzen toch gesloten houden, zoowel voor oude als voor nieuwe als oud-jngesmokkelde obligatiën.

Ofschoon eene meer dreigende houding tegen Oostenrijk aannemende, zal ook Rusland zijne onzijdigheid bewaren; het leger, dat Rusland aan zijne grenzen vereenigt, zegt *le Nord*, moet slechts strekken, tot waarborg, dat de oorlog zal besloten blijven in den kring, waarin die ontstaat. Wij willen dat vurig hopen.

Zaken, die den toestand wijzigen zijn er weinig. Engeland heeft zijne kanaalvloot uitgezonden met verzegelde instructiën. Frankrijk en Oostenrijk volmaken hunne wapeningen. In Sardinië heeft de kamer alle uitvoerende en wetgevende magt in handen gesteld van den Koning, die met graaf de Cavour dus de diktatorale magt in handen heeft. Het Fransch Wetgevend Ligchaam zal eerst heden Dingsdag de regering mededeelingen ontvangen; men verwacht, dat dan ook eene wetsvoordragt zal gedaan worden tot het bijeenroepen van 140 à 150,000 man van de reserve van 1858 en 1857. Men wil intusschen, dat het Fransche leger in drie legerkorpsen in Italië zal rukken, twee over land en een over zee, doch niet vóór dat de oorlog door Oostenrijk bepaald zal verklaard zijn. Deze en verdere berigten zal men onder 't buitenland nader vermeld vinden, waarnaar wij dus hier verwijzen. — Men zal daar ook zien, hoe in Engeland de meening de voorheerschende blijft, dat Oostenrijk alle regt op sympathie door zijne aanvallende houding verliest, een oordeel, dat ook in Duitschland veld wint, en door de geheele liberale pers aldaar wordt gedeeld. — Tegen Napoleontiesche heerschzucht moet Duitschland en geheel Europa op zijne hoede zijn, voor Oostenrijksche halstarrigheid mag geen Duitsch bloed vergoten worden, daartegen moet geheel Europa protesteren. De *Köln. Zeit.* zegt dan ook, dat het nu onwederlegbaar klaar is, dat Oostenrijk nimmer opregt eene bemiddeling gewild heeft, maar de voorstellen daartoe slechts heeft aangenomen, om den schijn te redden en tijd te winnen. Op Oostenrijk blijft dus de schuld kleven, het zwaard tot den oorlog te hebben getrokken." Zoo schrijft men aan der Rijn, en zoolang er geene nadere dokumenten bekend worden, die het oordeel moeten wijzigen, kan men er niets anders over schrijven.

Van de Nederlandsche dagbladen, die een eigen oordeel vellen, over den politieken toestand van Europa, is tot dusverre de *Tijd* het eenige, dat de Oostenrijksche politiek van Jezuitisme en despotisme heeft durven verdedigen. Kan dat trouwens anders. 't schijnt van ja; er zijn er nog velen die anders denken en onder die vooral, die door geldelijk belang in dat partijdig oordeel worden gehouden. Het *II. en Eff. bl.* zegt daarentegen, na te hebben uiteengezet dat Oostenrijkschrikbewind over Italië zelfs vrouwen

niet spaart, en in geheel Europa zijne wederga niet heeft; kan het beschaafde Europa, waarin thans de stem der humaniteit dermate is doorgedrongen, dat men zelfs de eeuwen lang miskende regten der slaven erkent, en allerwege op emancipatie aandringt, kan dit zoodanige toestanden in Italië langer dulden, en — wat meer zegt — Oostenrijks heerschzucht ondersteunen, om die te bestendigen? Kan het, mag het langer blind blijven voor de openbare verkrachting van den geest der Weener verdragen, door Oostenrijk in Italië, en de ooren sluiten voor de billijke en regtmatige kreten der verdrukte Italianen, alleen... uit vrees voor het bevorderen der plannen van Louis Napoleon?"

Per telegraaf wordt ons heden het berigt uit Londen, van dezen morgen, dat lord Derby op een banket der City, van gister avond, heeft betuigd, dat Engeland geheel onpartijdig staat, en door niets gebonden is. Ook Pruisen stond, niettegenstaande zijne moeilijke positie als Duitse mogendheid, op een geheel onpartijdig standpunt. Oostenrijk echter heeft helaas de geheele verantwoordelijkheid op zich geladen van eene overijde, niet-geregtvaardigde, alle vertrouwen schendende oorlogsuitdaging. Engeland protesteerde dadelijk tegen 't Oostenrijksche ultimatum, en stelde nog gister voor, de onderhandelingen weder op te vatten op de pas afgebroken Cowley'sche voorstellen, terwijl de drie mogendheden ontwapenen of hunne stellingen in statu quo zouden houden. Daarop wacht Engeland weder 't antwoord van Oostenrijk als laatste schemering van de hoop op vrede.

Men ontvangt over Triëst berigten uit Batavia van den 10. Maart. De jongste berigten van Boni loopen tot den 20. Februarij. Op eene verkenning werd de opperbevelhebber Steinmetz ernstig in den bovenarm gewond, zoodat hij genoodzaakt was het kommando aan zijn opvolger, den tweeden bevelhebber, kolonel IPaleson, over te dragen. Een aanval der vijandelijke kavallerie werd door eene kompanie van het 10de bataljon en een detachement mariniers duchtig ontvangen en teruggeslagen, waarbij 29 opstandelingen werden doodgeschoten, onder welken zich een neef van de koningin van Boni bevond. Van onze troepen werd slechts één man gedood.

De aldaar aangekomen schepen waren:

Australië, van Amsterdam. Stella Maris en Aegidia & Pauline, beide van Rotterdam.

— Z. M. heeft de benoeming van H. C. van Calcar, burg. van Sommersdijk, tot sekr. dier gem. goedgekeurd.

— Z. M. heeft benoemd tot lid der prov. komm. van geneesk. onderzoek en toezicht in Zeeland dr. J. C. de Man, te Middelburg. — Het kantoor der dir. bel. van Aarlanderveen en Ter Aar is ingetrokken; Aarlanderveen vereenigd met dat van Oudshoorn c. a., onder beheer van den ontv. P. A. de Bordes; Ter Aar en Vrijhoeven vereenigd met dat van Woubrugge c. a., onder beheer van den ontv. F. C. van Dornberg Heiden; Zwammerdam van het kantoor Bodegraven afgescheiden en vereenigd met dat van Alphen, onder beheer van den ontv. J. C. Vitenhage de Mist.

— Z. K. H. de prins van Oranje zal aanstaanden Vrijdag aan de officieren van de zich in de residentie bevindende batterij rijdende artillerie, en aanstaanden Zaterdag, aan de officieren van het 4. reg. dragons een afscheids diner aanbieden.

*— Uit 's Hage schrijft men ons van den 24. April:

De Tweede Kamer der staten-generaal is bijeengeroepen tegen Dingsdag, den 3. Mei aanstaande, des middags ten twee ure, tot hervatting van hare werkzaamheden.

De Regering heeft thans aan de Kamer hare antwoorden toegezonden nopens het wets-ontwerp tot bekrachtiging van de voorloopige concessie tot den aanleg van den Noorder-spoorweg, waarbij, naar men verneemt, gevoegd zijn de gewijzigde concessie aan de heeren Sloet en Reuchlin, voor den Noorder-spoorweg, en de nieuwe voorloopige concessie aan de heeren Bredius en Sytstein, voor de Zuider- en de Zeeuwsch-Limburgsche spoorwegen. Men kan derhalve de openbaarmaking van die antwoorden binnen weinige dagen te gemoet zien."

— In de tweede vergadering van de commissie voor de Statistiek, den 12. April gehouden, heeft de heer v. Baumhauer o. a. het beloofde overzicht der 10jarige volkstelling gegeven. Omtrent de zaak der bevolkingsregisters en de noodzakelijkheid der herziening van de daaromtrent bestaande voorschriften, zijn door den heer Sloet opmerkingen gedaan; deze zaak is even als een voorstel tot bevordering der statistiek van de oorzaken des doods commissoriaal gemaakt. Van eene bedenking over de min volledige wijze, waarop de belangen van de statistiek der Overzeesche bezittingen in de commissie zijn vertegenwoordigd, is aanteekening gehouden; om daaromtrent later wellicht een voorstel te doen.

— Z. M. transportschip de Helden, onder bevel van den luit. ter zee l. kl. P. Touthoofd, bestemd naar West-Indië, is in den morgen van den 23. dezer naar zee vertrokken.

— Gewaagden wij dezer dage van een zoo huldigend oordeel door het J. des Déb. over onze vrije handelswetgeving geveld, gaarne nemen wij ook de volgende woorden over, die in de *Revue Suisse* aan ons vaderland worden gewijd:

„Holland wordt buiten zijn grenzen niet naar verdiensten gekend en gewaardeerd. Dat is een feit, des te meer te bejammeren, naar mate het verstand en de praktische zin van het volk, dat die noordelijke streek bewoont, overwaard zijn om gekend en geraadpleegd te worden. Dat volk, gering in aantal, en aan zich-zelf overgelaten, heeft zich de vrijheid op burgerlijk en godsdienstig gebied weten te verwerven. — In onze tijden van financiële crisis heeft het Hollandsche volk zijn ouden roem van eerlijkheid ongeschonden weten te bewaren, en zijn krediet weten te bevestigen. Door wel overlegde hervormingen vermeerdert het zijn inkomsten, en vermindert het zijne lasten; het geeft het voorbeeld van een goed beheer, van spaarzaamheid, van den geest van orde en vooruitgang, het heeft, met meer ijver dan eenige andere Natie van het Vasteland, de beginselen en begrippen der nieuwere beschaving toegepast. Dat volk eindelijk, dat meermalen den bitteren kelk der beproeving tot den bodem toe heeft geleedigd, en dat, in zijn geloof en zijn vaderlandsliefde een onvergelykelijke geestkracht puttende, nooit grooter, nooit edeler was dan in de dagen van zijn tegenspoed, — dat volk voorwaar verdient de algemeene achting en bewondering.”

— Nu de legers van den Duitschen Bond op den voet van Oorlog worden gesteld, zijn de volgende opmerkingen niet ten onpas, die we dezer dagen in de dagbladen vinden:

Het ongelukkige verschijnsel, dat eene provincie van Nederland, tevens lid is van den Duitschen bond, maakt de zaak van den oorlog voor ons dubbel belangrijk. Wanneer wij ook de strikste neutraliteit zouden willen bewaren, dan zou toch, bij een eventuelen oorlog tusschen Frankrijk en Duitschland, een gedeelte van het Nederlandsche leger aan den oorlog moeten deelnemen. Zoo als vroeger het Limburgsche bondskontingent geheel afzonderlijk bestond, was daarvoor nog minder gevaar; maar nu de Limburgsche jagers een gedeelte van onze staande krijgsmacht uitmaken, kunnen de betrekkingen van de Nederlandsche provincie Limburg, in de toekomst wellicht eene bron van groote moeilijkheden voor ons land uitmaken. Behalve de gevaren voor onze onzijdigheid, die uit dezen toestand zouden kunnen voortspuiten, kan zich nog een ander verschijnsel voordoen. Gesteld dat de Deutsche Bond met de eene of andere mogendheid in verwickelingen geraakte, en het bonds-kontingent oproep, dan zou een gedeelte van het Nederlandsche leger in de Duitse rijken staan. Maar wanneer de drang der omstandigheden, of welke reden ook, Nederland noopte zich aan te sluiten aan de tegenpartij, dan zouden wij ons Limburgsch bondskontingent wel niet terugkrijgen, en eenige Nederlanders aan de eene, en de Koning der Nederlanden met zijn volk aan de andere zijde, gewapend tegenover elkander kunnen staan. Reeds in 1848 en later is de verhouding van Limburg tot den Duitschen bond geweest eene bron van de grootste moeilijkheden voor ons land. Men is in die dagen er niet in kunnen slagen ons land los te maken van den bond. In hooge kringen maakt hetzelfde onderwerp thans een punt van ernstige overweging uit, en het ware meer dan wenschelijk, dat onze regering dit allergeewigtigst belang eens krachtig ter hand name. Men mag aannemen, dat de diplomatie al het onhoudbare van dezen toestand kan begrijpen; en mogt er gelegenheid toe komen, dan zou onze regering op betere regeling van dit punt ernstig behoeven aan te dringen.

De garnizoensverandering der dragonders te ... zal, meent men, geen gevolg hebben.

Toe Scheveningen worden de gevolgen van den politieke toestand van Europa reeds gevoeld. Vele badgasten hebben hunne komst reeds afgezegd.

— De gemeenteraad van Leeuwarden heeft Zaterdag de nadere voorstellen van B. en Weth. betrekkelijk de uitvoering van werken op stadsgebied, in verband met verbetering der vaart van Leeuwarden naar Harlingen tot in zee, aangenomen. — De eerste reeks van werken voor de verbetering der vaart, als uitdieping, verwijding, vernieuwing, enz. is Zaterdag te Leeuwarden aangenomen in verschillende percelen, te zamen ad f 157.775.

— Ds. Doedes te Rotterdam heeft der gemeente bekend gemaakt, dat hij zijne benoeming tot Hoogleeraar te Utrecht heeft aangenomen.

Aan Dr. Hugenholz is aldaar bij het eindigen van zijn dienstwerk een keurig geschenk in zilver aangeboden. — In de Zuiderkerk hebben 250 kinderen der diakoniescholen een Paaschgezang gehouden.

*— L. Ultrajectina. Verg. op morgen Woensdag, den 27. April, ten 1/27 ure. Rec. le gr. in het gebouw Jufferstraat.

— Men berigt, dat de in der tijd gevonnisse Maleijers te Leeuwarden zich goed gedragen, en een hunner reeds de Protest. geloofsbelijdenis zal afleggen.

— De verwersknecht te Groningen, die, wegens mishandeling van zijn nichtje was in hechtenis genomen, is in de gevangenis aan eene zenuwberoerte overleden.

— Te Uithuizermeede is den 20. April het Roomsche K. armenhuis, waarin 38 personen woonden, afgebrand. De oorzaak wordt aan onvoorzigtigheid toegeschreven.

*— Als een gevolg van 't verzuim der regenten, bij de vermelding van de viering van het 100jarig bestaan van 't oude mannen- en vrouwenhuis door ons aangetoond, is de vergissing aan te merken, die in enkele woorden van 't verslag is geslopen, en die Ds. Bosken ons verzoekt te verbeteren. Deze heeft namelijk niet gezegd, dat 4 tonnen gouds voor de daarstelling van 't oude mannen- en vrouwenhuis werden bijeengebragt, maar „dat in een tijd, waarin te Utrecht de milddadigheid zoo groot was, dat er 's jaarlijks vier tonnen gouds aan de armen en godshuizen gegeven werden, ook het oude mannen- en vrouwenhuis, door de diakonie is aangekocht, dat haar daartoe eene eerste gift is verstrekt door de beide heeren van Bochoven, ten bedrage van f 24.000, en dat voor genoemd gesticht gekocht is het huis, sinds 1523 het huis Oudaen geheeten, hetwelk kort na het jaar 900 door de familie Zoudenbalch gesticht was.”

*— De stad Utrecht. Album, bevattende afbeeldingen harer voornaamste gebouwen en gezigtspunten, met historische bijchriften van dr. Wap, geregeld voortgezet, geeft in de 4. aflevering de afbeelding van 't gebouw der Hoogeschool. Dat gebouw zelf biedt weinig bijzonders aan, en de teekenaar heeft dus zeer juist ter snede 't plaatje opgevolgd, door eene serenade bij fakellicht uit de Akademie te doen komen. Dit geeft aan het plaatje veel levendigheid; meer nog wordt die levendigheid gevonden in de bijchriften. Dat die zich steeds kenmerken door de vermelding van vele bijzonderheden, die, met talent vermeld, tevens groote verscheidenheid aanbieden, behoeft niet gezegd te worden, waar wij den titel met den naam van dr. Wap verrijkt vinden. — Even als de vorige afl. bij de kweekelingen van 't Hospitaal, zal de laatste bij de leerlingen onzer Hoogeschool zeker veel belangstelling voor deze zoo belangrijke uitgave opwekken.

— De heer Ch. Nans, te Maastricht, had, een half jaar geleden, een jongen haas gekocht, welke zoo tam was geworden, dat hij medeliep als een hondje. Toen nu Woensdag gemelde heer, door den haas gevolgd, uitging, werd bij eensklaps door drie ambtenaren verrast, waarvan een hem voor vervoer van wild buiten jagttijd een proces-verbaal deklaarde.

Amst. Ct.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 25 April, 2.76 El; + AP. 9.71. Gew. 15 d. De Rijnhoogte te Keulen den 25. April 12 voet 10 duim; 13 voet 4 duim Rijnlandsch.

Ingezonden.

„Ut sylvae foliis pronos mutatur in annos,
Prima cadunt: ita verborum vetus interit aetas,
Et juvenum ritu florent modo nata vigetque”

zegt Horatius. Zijn gezegde is genoeg bekend en de zin wordt ook door den minst ontwikkelde ligt vermoed, als hij in zijnen Bijbel zoo menig verouderd woord aantreft dat hem onduidelijk is: b. v. als Paulus de sekte der Farizeën de meest bescheiden noemt, enz. Intusschen mogen wij op deze zaak nog wel eens opmerkzaam maken, daar zij gewoonlijk wordt toegepast op vorige eeuwen, en men ligt vergiet, dat ook in den tegenwoordigen tijd nieuwe woorden ontstaan, andere woorden verouderen en wederom andere eene geheel vreemde beteekenis verkrijgen. De woorden *Koffijhuis* en *Wijnhuis* kunnen wij gerustelijk overzetten door *drankhuis* en deze beteekenis is reeds standhoudend onder 't volk; maar bij 't woord *bier*

hais is dit het geval nog goenszins. In zijne eenvoudigheid verbeeldt men zich nog, dat, naar de oprigting van bierhuizen in ons land dagteekent van onzen tijd en zeker mede een gevolg is der werking van 't Genootschap tot afschaffing van storken drank, dat, zeg ik, bierhuizen buizen zijn waar alleen *bier* wordt getapt en gedronken. Dat de houder van een bierhuis er belang bij heeft, deze opvatting te doen voortduren, valt van zelf in 't oog, en 't verwondert ons dus niet, als wij b. v. bij een bericht van overgang eener zoodanige affaire *stijterij* duidelijk zien afgescheiden van *bierhuis*. — Maar men late zich niet misleiden: er wordt wel *bier* 't meest, maar ook *sterken* drank in betrekkelijk groote hoeveelheid gedronken, en wij zouden dus alleen om der waarheid wille vragen, of die huizen niet *bier- en sterken drank*-huizen genoemd moesten worden. Misschien zijn er ook bierhuizen in onze stad die zich streng aan hunnen titel houden: deze worden echter door dergelijke praktijken hunner konkurrenten in kwade reuk gebracht, en daar hun naam nu eenmaal in diskrediet raakt, zouden wij hunne houders aanraden een nieuwen naam aan hunne affaire te geven, en ze b. v. *afschaffingshuizen* of *niet-sterkendrankhuizen* te noemen, of althans openbaar te maken, hoe de naam hunner respectieve bierhuizen moet worden opgevat, opdat de afschaffer wete wien te begunstigen.

Een lid van 't Afschaffingsgenootschap.
(Studenten afdeeling)

Menigmaal viel ons oog op de strikte toepassing der zuivere beginselen van vrijzinnigheid op godsdienstig gebied, waardoor het weekblad *de Teekenen des Tijds* zich boven alle kerkelijke organen onderscheidt. In het nummer van Vrijdag 15 April was daarvan weder een merkwaardig blijk te vinden in de volgende zinsnede:

„Naauwelijks is Japan voor de prediking des Evangelies opengesteld, of een Nieuw-Yorksche advocaat, een man van uitgebreide praktijk, maakt zich gereed, om op eigene kosten daar heen te gaan en 'het heilig werk der Evangelieprediking te aanvaarden. In meer dan een opzigt is deze zaak opmerkelijk, in meer dan een opzigt is zij een hartverkwikkend teeken des tijds. Zoo zijn er dan ook in onze eeuw van genootschappen nog menschen, die zelf door innerlijke roeping gedreven, den moed hebben een heerlijk werk te beginnen, zonder toegerust, afgevaardigd, geïnstrueerd en geautoriseerd te zijn; in onze eeuw van stoffelijken vooruitgang, van jagen naar rijkdom en carrière maken nog menschen, die alles hebben wat zij reeds verkregen, om het koninkrijk Gods te brengen aan het volk dat in 'de duisternis woont. Wij verheugen ons, dat een daad van moed en kracht zoo als deze, voor het nageslacht menigte van de zonden dezer eeuw zal bedekken.”

Wien valt het niet in het oog, dat in dit onbevengden oordeel hulde betoond wordt aan het *witluislend christelijk* beginsel, dat de uitspraak: „een is uw Meester, gij zijt alle broeders” niet maar op de leeraars, maar ook op de Christenen in het algemeen toepasselijk is? Al die vormen van *consecratie* moeten daardoor wegvallen, zonder daarmede het Darbysme te verdedigen. In het Christendom wordt geen bevoorregte stand erkend; — die *instructie* en die *toerusting*, die *autorisatie* en die commissie krijgen allen waarde van den persoon dien het betreft.

Maar er is nog een punt, dat opmerking verdient. Men ontzegt aan leken of gemeentelieden veeltijds de bevoegdheid, om over den aard der Evangelieprediking een eigen of zelfstandig oordeel te vellen of wel dat oordeel uit te spreken en te doen gelden. Door het besluit van den Nieuw-Yorkschen advocaat te roemen, erkent het bedoelde weekblad die bevoegdheid en het beginsel van emancipatie der gemeente zal daardoor komen tot zijn regt.

De teekenen des tijds beloven eene betere toekomst. Als men spreekt van de *zonden* dezer eeuw, dan denken we vooral aan al het kwaad, dat door kerkelijke hiërarchie en fanatisme is gesticht en aan het misbruik dat van de godsdienst werd gemaakt. X. Y. Z.

NAPELS, 23 April.

De koning ligt op het uiterste. De koningin wil twee stedehouders des konings benoemd hebben, een voor de provincien op het vaste land en een voor Sicilië. Op Sicilië neemt de gisting toe. Elken dag kan er een opstand uitbreken.

TURIJN, 23 April.

Heden morgen heeft de Pruisische gezant aan ons hof, de graaf Brassier, een brief namens den Duitschen Bond aan den koning overhandigd.

Heden heeft de Kamer der afgevaardigden het ontwerp van wet, waarbij aan den koning alle magt, zoo uitvoerende als wetgevende, gedurende den oorlog met Oostenrijk, wordt verleend, aangenomen met 110 tegen 24 stemmen. De beweegredenen tot dit besluit zijn door de leden met gejuich begroet; en bij het verlaten van de zaal hoorde men het gejuich van *Leve de Koning!* De heer de Cavour is door de menigte toegejuicht.

TURIJN, 24 April.

De *Opinione* berigt, dat het ultimatum van Oostenrijk, dat gisteren avond is overgegeven, vordert de ontwapening en de aflanking der vrijwilligers. En dat de baron von Kellerberg drie dagen in Turijn zal blijven, om het antwoord af te wachten.

De Oostenrijkers staan intusschen op onze grenzen gereed, om na dien tijd in Piemont te rukken. De spoorweg van Milaan naar de Tessino is weder voor het publiek opengesteld, omdat al de daartoe bestemde Oostenrijksche troepen er over vervoerd zijn.

Men zegt, dat de Oostenrijkers op weg zijn, om het hertogdom Modena te bezetten, en dat de generaal Ferrari, kommandant der Toskaansche troepen, zijn ontslag heeft genomen.

De aarts hertog Maximiliaan is naar Venetië vertrokken, om de vloot te inspekteren. De ministers de Cavour en de la Marmora hebben in de vorige week de forten rondom Alessandria bezocht en in goeden staat van verdediging bevonden.

La Stoffetta berigt, dat in de grensgemeenten van het Lago Maggiore van de plaatselijke overheden een manifest is uitgegaan, waarbij de bevolking in naam der regering wordt uitgenoodigd zich niet tegen een inval der Oostenrijkers te verzetten, en oorlogsschattingen die dezen hun mogten opleggen zonder tegenspreken te betalen, aangezien de regering hun zal schadeloos stellen.

BERN, 24 April.

De Engelsche gezant in Zwitserland, de heer Harris, is op bevel van zijne regering naar Milaan vertrokken, om het protest van Engeland tegen het ultimatum van Oostenrijk over te brengen.

Intusschen zijn 160,000 man Fransche troepen naar Savoye opgerukt.

Twee divisien van het Zwitsersche leger zijn op voet van oorlog gebracht.

WEENEN, 21 April.

Heden morgen heeft ten hove met de gebruikelijke plechtigheid de voetwassching plaats gehad.

Volgens een dagblad van Temeswar zou den 13. het lijk van een Grieksch kind gevonden zijn in het huis van een Israëliet te Galatz, waarop de Grieken de synagoge en verscheidene winkels vernield en een aantal Israëlieten gedood hebben.

WEENEN, 22 April.

Naar men wil hebben de konferentiën van aarts hertog Albrecht bevredigende resultaten opgeleverd. Volgens de *Preuss. Ztg.* zelve zijn drie legerkorpsen ter mobilisatie gereed en worden nog meerdere voorbereidselen gemaakt. Ook zal Pruisen verlangen, dat de Bond hetzelfde doe, hetgeen gewis weinig bezwaar zal ontmoeten, daar men in de onderscheidene staten geheel voorbereid schijnt. Pruisen heeft wel vooropgezet, dat het de Deutsche zaak van de Italiaansche zou scheiden houden en Duitschland slechts voor Duitsche belangen zal opkomen, maar juist door nu reeds in het belang van Duitschland maatregelen te nemen, dwingt het Frankrijk zijne strijdkrachten te verdeelen. Zoo Pruisen ooit, hetgeen niet aan te nemen is, er aan gedacht mogt hebben meer te doen dan voor Duitschlands belangen op te treden, kan men na den laatsten stap door Oostenrijk gedaan, zich wel verzekerd houden, dat het daarvan heeft afgezien.

De aanslag op het leven van prins Couza bestond, naar men meldt, daarin, dat op eene inspektie twee schoten op hem werden gelost. De daders, een Slavoniër en een Perziaan, zijn dadelijk gevat.

Prins Couza bevindt zich tusschen twee vuren, aan den eenen kant willen revolutionnaire komitees hem een gevaarlijken weg doen opgaan, aan den anderen kant begint het volk zich ontevreden te toonen over de belastingen die hij moet heffen om aan de besluiten der wetgevende magt, o. a. ook omtrent de vermeerdering der nationale militie, te kunnen voldoen.

WEENEN, 23 April.

Dat Sardinië in zijn antwoord op het ultimatum zal toegeven, wordt door niemand gehoopt en door de meesten zelfs niet gewenscht. Desniettemin heeft de *Wien. Ztg.* het zenden van het ultimatum een laatste middel genoemd, tot behoud des vredes door Oostenrijk aangevat.

Aan onzen gezant te Parijs is bevel gezonden, die stad te verlaten zodra de Fransche troepen de Sard. grenzen overschrijden.

De zending van graaf Karoly, ten doel hebbende Rusland te doen verklaren, dat het ten volle neutraal zal blijven in geval van een oorlog tusschen Oostenrijk en Frankrijk, meent men, dat tot geen gewenscht gevolg zal leiden.

De *Ost D. Post* voert in een hoofdartikel als reden waarom Oostenrijk het jongste voorstel betreffende de ontwapeningskwestie verwierp het volgende aan:

„Het is Oostenrijk waarlijk niet om eene bevrediging der ijdelheid, om eene looze vorms-koncessie te doen, maar om een feit, waardoor de langer onhoudbare stelling tusschen vrede en oorlog in zoo verre toe verbeterd worden, dat men eenige weken rustig

aan een kongres kon wijden. Oostenrijk verlangt de *ontwapening*, maar niet eene *ontwapenings-kommissie*; het wil de uitvoering, niet de erkenning van een beginsel; het wil met mogendheden die daartoe gerechtigd zijn beraadslagen, al zijn zij slechts gedeeltelijk ontwapend, maar het wil niet beraadslagen en in onderhandeling treden met eene mogendheid, die er geen regt toe heeft, met de revolutie, die ver van de raadzaal over hare legers wapenschouwing houdt, en hare werftrouwen overdekt of ongedekt, dof of luide in de landen van anderen laat slaan.”

BERLIJN, 23 April.

Men verneemt, dat Rusland, ten gevolge van Oostenrijks verwerping van het jongste voorstel van Engeland, zijn voorstel tot het houden van een kongres heeft ingetrokken. Men kan dus nu de onderhandelingen als geëindigd beschouwen.

Na Oostenrijks laatste handeling kan het geen twijfel lijden of de maatregelen, waartoe men hier overgaat zijn, gelijk de *Pr. Ztg.* ook zegt, van bloot defensieven aard, terwijl Pruisen nog des te krachtiger de Deutsche zaak van de Italiaansche zal weten te scheiden. Onder de belangen van Duitschland evenwel behoort ook de bescherming van het op de verdragen van 1815 berustend Europeesch evenwigt, waartoe in den loop der gebeurtenissen al ligt aanleiding kon ontstaan.

BERLIJN, Maandag 25 April.

Het protest, door Rusland aan Oostenrijk gezonden, is krachtiger dan dat van Engeland en Pruisen. Prins Gortschakoff verklaart het gedrag van Oostenrijk voor beleedigend. Pruisen daarentegen betuigt alleen zijn leedwezen, en zegt, dat de verantwoordelijkheid der gevolgen van den oorlog thans geheel voor rekening van Oostenrijk komt. Het kan dus bijna niet als een protest worden beschouwd.

DRESDEN, 24 April.

Ons dagblad behelst een koninklijk besluit, tot ligting van paarden voor het Saksiesche legerkorps.

BERLIJN, 24 April.

De *Kreutz-Zeitung* berigt, dat Rusland besloten heeft het legerkorps van den generaal Liders op den voet van oorlog te brengen. De Russiesche troepen zullen echter niet oprukken, zoolang de Deutsche troepen rustig blijven, en zullen slechts een observatiekorps aan de Oostenrijksche grenzen formeren.

FRANKFORT, 24 April.

In diplomatische kringen verzekert men, dat Oostenrijk voornemens is bij den Bond het voorstel te doen tot de verklaring, dat het bezit van Lombardisch-Venetië door Oostenrijk een belang van den Duitschen Bond is. Dat dit voorstel evenwel tot iets leiden zal is niet aan te nemen.

FRANKFORT, Maandag 25 April.

Volgens gerucht zou er besloten zijn, om, ingeval de oorlog uitbarst, een observatie-leger van bondstroepen aan de Rijn oevers te doen post vatten; dit leger zou 250,000 man sterk zijn en door den keizer van Oostenrijk gekommandeerd worden.

MÜNCHEN, 22 April.

Een adjudant van den keizer van Oostenrijk is met een schrijven voor den koning hier aangekomen.

LONDEN, 24 April.

De *Sunday Times* zegt, dat een onmiddellijke aanval van Oostenrijk op Sardinië niet waarschijnlijk is. Hij gelooft, dat Oostenrijk, daar Sardinië in de ontwapening heeft toegestemd, eene andere reden zal moeten vinden, om offensief te werk te gaan.

De *Morning Herald* meldt, dat Sardinië bereids op het Oostenrijksche ultimatum een antwoord heeft gegeven, houdende, dat Sardinië reeds op voorstel der vier mogendheden in de ontwapening heeft bewilligd en bij zijne vroegere verklaring niets meer heeft te voegen. Oostenrijk is met dit antwoord niet te vreden.

Lord J. Russell, sir J. Duke, baron Rothschild en de heer Crawford zijn weder als kandidaten voor Londen aangenomen. Lord J. Russell heeft in de meeting daartoe, de bepaalde onzijdigheid van Engeland als boven alles noodzakelijk verklaard; hij heeft met kracht de neiging van 't Torykabinet ten gunste van Oostenrijk gegespt, waartegen hij met ernst zou protesteren, als die verder mogt gaan. Dit echter raadde hij allen aan, aan geen der oorlogvoerende partijen geld te verstrekken; hij meende, dat dan weldra een redmiddel zou gezocht worden, om den vrede te herstellen.

De *Economist* levert twee artikelen over den staat van zaken. In 't eene zegt het o. a., na de ministers van Oostenrijksche gezindheid te hebben beschuldigd: „Hoe konden de ministers aan Sardinië al de schuld geven van de tegenwoordige verwikkelingen, en Oostenrijk vrijspreken? Hoe konden zij Sardinië's gedrag dubbelzinnig, en dat van Oostenrijk verzoenend noemen? Sardinië's doel is voor niemand een geheim geweest; het is daarvoor altijd rond uitgekomen. Zijne protesten en vertoogen, zijne memoranda en circulaires zijn daarvan sprekende bewijzen. In het laatste memorandum van graaf de Cavour, aan onze regering, moge het een en ander zijn wat verlegenheid baart, maar er is niets in wat dubbelzinnig is. Wat Sardinië wil en waarover Italië zich te beklagen heeft, is

overbekend. Kan men vanden anderen kant *Buol's* vordering, dat Sardinië, de eenige zwakke staat, zich vooraf moet ontwapenen, eene vordering, welke zelfs door alle mogendheden onaannemelijk is verklaard, verzoenend noemen? Er is meer: een van Englands vier punten, volgens hetwelk het kongres middelen zal beramen, om tusschen Oostenrijk en Sardinië den vrede te bewaren, is door graaf *Buol* veranderd in de klausule: „om Sardinië tot zijne pligten terug te brengen.” Waar is dus hier en in de overige handelingen van Oostenrijk een spoor te vinden van verzoenende stappen?”

In het tweede art. zegt de *Econ.*, dat Sardinië niet wijs heeft gedaan, zijne regtvaardige zaak aan Frankrijk ter behartiging op te dragen, in plaats van die haar natuurlijke loop te laten. „Dit neemt niet weg, dat Sardinië gelijk heeft, wanneer het zegt, dat de geest van het Weener traktaat steeds door Oostenrijk geschonden is. Wanneer Sardinië eene mogendheid van den eersten rang ware, zoodat het geen vreemde hulp noodig had in te roepen tot vereffening van het Italiaansche vraagstuk, dan zou het ten volle in de oogen van geheel Europa geregtvaardigd zijn geweest.

„Zelfs met de *letter* der traktaten is Oostenrijk's handelwijze ten opzichte van Piacenza in strijd. Er staat met zooveel woorden, dat het alleen regt heeft bezetting in die vesting te leggen. Wat heeft Oostenrijk intusschen gedaan? Het heeft gedetacheerde forten aangelegd en gewapend buiten den ringmuur der stad, zoodat zij een geretrancheerd kamp is geworden, dat een geducht leger kan huisvesten. Op het Parijsch kongres van 1856 heeft graaf de Cavour dit reeds uiteengezet.

„Wat nu Oostenrijks privilegie tot het bezetten van Modena, Parma, Toskane en de Legatiën aangaat, het ligt voor de hand, hoezeer dit strijdt met den geest van het Weener traktaat. Behalve het regt om bezetting te leggen in Ferrara, Comachio en Piacenza, zegt het traktaat uitdrukkelijk, dat Oostenrijks grens in Italië bepaald wordt door de Po. Het traktaat geeft dus geene verdere uitbreiding van territorialen invloed gewild. Aan Sardinië heeft men eene uitbreiding van grondgebied gegeven, om tot eene barrière tegen Frankrijk te kunnen dienen. Met dat doel heeft men Oostenrijk niet alleen in zijne magt hersteld, maar zelfs in Italië versterkt. Maar den overwegenden invloed, dien men aan Frankrijk heeft ontnomen, is men zeker niet voornemens geweest aan Oostenrijk te geven. Het traktaat heeft aan Oostenrijk eene provincie in Italië toegekend, welke gelijk staat met die van Sardinië, en niet meer. Elke uitbreiding van magt door Oostenrijk is dus eene ware schending van het Weener traktaat.

„Wij moeten dus protesteren tegen de verklaring onzer regering, alsof Sardinië's vordering en onbillijk en aanmatigend zou zijn, en Oostenrijks handelwijze van zucht tot verzoening getuigt. Sardinië, is in zijn volle regt. Zijne eenige fout bestaat in de ontijdigheid zijner vorderingen en in de keuze van zijn bondgenoot.”

Er zijn er nog enkelen, hier die anders spreken, o. a. de *Continental Review*; de vrees en schrik voor Napoleon's bedoelingen en Napoleon's naam kan echter het regt niet tot onregt maken.

LONDEN, Maandag 25 April.

De *Times* heeft eene dépêche uit Weenen ontvangen van Zondag, des avonds 10 ure, waarin gezegd wordt, dat aan de bevoegde autoriteiten bevel is gezonden, om het geheele Oostenrijksche leger op den voet van oorlog te brengen.

De *Morning Herald* kondigt aan, dat de Engelsche kanaalvloot met verzegelde orders is uitgezeild. Men denkt, dat zij naar de Adriatische zee vertrokken is. Hetzelfde dagblad verdedigt lord Derby tegen de beschuldiging, dat hij Oostenrijksch gezind is.

De *Herald* meent, dat Piemont kon volstaan op het *Ultimatum* van Oostenrijk te antwoorden, dat het tot de ontwapening is toegetreden, en dat het geen ander antwoord heeft te geven. Oostenrijk moet met dat antwoord te vreden zijn, en kan dus geen aanval doen.

De Persia is gister te Liverpool aangekomen, met tijdingen uit Nieuw-York van den 13 April. Men rekende op de goede verstandhouding tusschen Engeland en de Vereenigde Staten, om het verschil met Nikaragua te vereffenen. Het eskader van Paraguij zal des noods tegen Nikaragua gebruikt worden.

Uit Mexiko schrijft men, dat Miramon, zich te zwak gevoelende, om Vera-Cruz aan te vallen, naar de hoofdstad was teruggekeerd. De hoofdstad zal nu door de liberalen worden belegerd. De noordelijke Staten hadden het bewind van Juarez, den liberalen president van Mexiko, erkend.

— 25 April. *Gec.* 93 $\frac{1}{4}$; *Venez.* 2 $\frac{1}{2}$ pCt. 16 $\frac{1}{2}$; *Port.* 3 pCt. 42; *Sp.* 3 pCt. 42; 1 $\frac{1}{2}$ pCt. 28 $\frac{1}{4}$; *Rusl.* 4 $\frac{1}{2}$ pCt. 98; *Holl.* 2 $\frac{1}{2}$ pCt. 58 $\frac{1}{2}$; 4 pCt. 96.

PARIS, 23 April.

La Patrie deelt in hare avonduitgave het volgende mede:

„De keizerlijke garde is op den voet van oorlog

verklaard; de officieren hebben bevel, zich marschvaardig te houden.

Maarschalk Canrobert is heden morgen vertrokken, om zijn kommando te aanvaarden.

Gisteren had zich voor de kazernen eene menigte volks verenigd, om de troepen te zien uittrekken. De regementen werden met het gejuich van: *leve de Keizer! leve Italië!* begeleid.

Prins Napoleon zal de keizerlijke garde, onder onmiddellijk bevel des Keizers, aanvoeren."

PARIJS, 24 April.

Naar men verzekert, ligt het besluit reeds gereed, waarbij het regentschap gedurende 's keizers afwezigheid wordt ingesteld.

Men verwacht ook weldra in den *Moniteur* een manifest ter uiteenzetting der beweegredenen, welke Frankrijk tot een oorlog geleid hebben. Ook wordt weldra een memorandum van Oostenrijk verwacht, ter verklaring aan de handelwijze van dien staat.

Omtrent de krijgstoerusting is nog het volgende te melden. De keizer vermeerdert het getal zijner adjudanten en heeft aan elk der officieren van zijn huis die met hem ten strijde zullen trekken, 15000 fr. gegeven.

Naar alle zijden is aan de troepen bevel gegeven zich in beweging te stellen. Zoodra men berigt ontvangt, dat de Oostenrijkers in Sardinië zijn, zullen drie legerkorpsen te gelijk den aangevallenen ter hulp snellen.

De keizer zal Dingsdag Parijs verlaten.

Morgen zal de regering bij het Wetgevend Ligchaam aanvraag doen, om 140000 man, der ligtingen van 1857 en 1858, onder de wapenen te roepen, en om, als zulks noodig mogt zijn, eene leening te sluiten van 500 à 750 miljoen frs.

Admiraal Rigault heeft bevel ontvangen de zaken in Cochin China te bespoedigen, ten einde te kunnen terug komen.

Men spreekt van eene militaire overeenkomst, die tusschen Pruissen, Wurtemberg, Beieren, Baden en Keurhessen zou gesloten zijn.

Het gerucht der reis van den koning der Belgen vindt hier weinig geloof.

Volgens berigten uit Genua worden te Genua de ministers en het parlement verwacht, die daar veiliger zouden zijn dan te Turijn.

Het ultimatum van Oostenrijk verneemt men, dat eerst Zaterdag te Turijn is aangebragt, en eerst Maandag ochtend zou worden overhandigd.

In Engeland is men over Oostenrijks gedrag zeer verbitterd. Men verhaalt, dat lord Malmesbury den Oostenrijkschen gezant in hunne laatste bijeenkomst toegevoegd heeft: „Mijnheer de gezant, gij verstaat Engelsch; nu, sla het woordenboek open, en zoek het scherpste woord, en gij zult de uitdrukking onzer gevoelens in opzichte van Oostenrijks gedrag gevonden hebben."

PARIJS, Maandag 25 April.

De regering heeft de mededeeling die zij het Wetgevend Ligch. te doen had, tot morgen uitgesteld.

De stemming der beurs, is, ten gevolge van allerlei onrustbarende geruchten, ten uiterste flaauw.

— 25 April. Rente kont. 4½ pCt. 91,00; op tijd 3 pCt. 62,80; Fr.-Oost. Spw. 422; Sp. 3 pCt. 37.

MARSEILLE, 23 April.

Al de troepen, die uit Algerië zijn gekomen, en die reeds op reis naar Lyon waren, zijn terug ontboden, en zijn per spoorlijn naar Toulon vervoerd, om aldaar ingescheept te worden.

De aankomst van troepen uit Algerië blijft voortduren. Het 2e legioen vreemdelingen is gister alhier aangekomen en zal naar het kamp van Var vertrekken.

TOULON, 24 April.

De troepen bestemd voor het kamp van 40,000 man, dat in de nabijheid dezer stad zal worden opgerigt, zijn hier aangekomen.

ADVERTENTIEN

De Burgemeester van Bunschoten roept voor de 1e maal ter reclame op de geregtigden tot de navolgende Strandgoederen:

3 Dreggen, weg. 40, 35 en 25 fl.

1 Gaffel, 2 Blokken, en 1 groengeverwde Giek.

1 Jol, 9 vadem Touw, en een lap oud Zeildoek, alles ongemerkt.

Bunschoten den 23. April 1859.

Op den 24. April 1859 is te Utrecht overleden ANTONIE DE BIE, Weduwnaar van GRIETJE VAN AMERONGEN, in den ouderdom van ruim 78 jaren.

SOIREE MUSICALE.

DOCTRINA. Choorstraat.

De familie SINO en het gezelschap MAURICE, zal zich doen hooren, met medewerking van den komiek den Hr. HERMAN, beden Dingsdag 26. en 27 & 28. April, des avonds in bovengenoemd lokaal.

G. DE BOER.

SPAARBANK TE UTRECHT. Buitengewone Uitdeeling.

Ten gevolge van den gunstigen geldelijken toestand der Bank, hebben HH. Commissarissen, in het belang der deelhebbers gemeend, 1 pCt. extra, te mogen uitdeelen, dat met de renten van Mei zal worden bijgeschreven op Vrijdag den 29. April, des morgens van tien tot twee ure van die Capitalen, welke zich op 10 Januarij 1859 in de Bank bevonden en sedert niet zijn teruggenomen.

De renten zullen ingaan den 9. Mei, doch op de Zittagen 2 en 9 Mei geene gelden worden bij- of afgeschreven op de boekjes, waarvan de renten op Vrijdag 29 April niet zijn bijgeschreven.

Namens Commissarissen,
GERLINGS.

Men zal op Donderdag den 28. April 1859 en zoo noodig den volgenden dag, des voormiddags ten 10 ure, op de Buitenplaats *Bloeyendaal*, aan den Biltchen Straatweg, onder Maartensdijk, ten overstaan van den te Utrecht residerenden Notaris J. H. VAN SCHERMBEEK, in het openbaar, om kontant geld verkoopen: Eenige MEUBILAIRES GOEDEREN, waaronder: Mahonyhouten en andere Kabinetten, Linnenkasten, Secretaire, Bufetten, Tafels, Stoelen, Kanapés, Ledikanten, Bedden met toebehooren, Gordijnen, Vloerkleden, Spiegels en Huisraad, — alsmede eene partij Bloem- en Poetgewassen, Tuingereedschap enz.; — te bezichtigen ter plaatse voorschreven, op Woensdag te voren, van des voormiddags 10 tot 3 uren.

Châles, Zijden Stoffen en Nouveautés.

A. H. SCHLÜTER heeft de eer de ontvangst te berigten der nieuwste modellen van Mantilles en Mantelets, Châles, Zijden en vele andere nieuwe Stoffen voor Robes, Broderies, Parasols en verdere Nouveautés.

ATTENTIE S. V. P.

De ondergeteekende maakt door dezen het geëerde publiek bekend, dat met primo Mei eerstkomende zijn LOGEMENT genaamd van Ouds de Lindenboom te Soestdijk gesloten is; echter is bij hem te Huur een BOVENHUIS, bestaande uit acht Kamers, geheel Gemeubileerd, en ook voorzien van Zilver en Tafelgoed, en bij hem te bevragen.

G. SCHIMMEL.

GOEDKOOP PRACHTWERK.

Aan de Intekenaren zijn thans verzonden de Zesde en Zevende aflevering van

NEERLANDS ROEM.

Het tijdvak van FREDERIK HENDRIK, voorgesteld in levensbeschrijvingen en afbeeldingen van zoodanige Nederlanders, als gedurende zijn Stadhouderschap in onderscheiden vakken hebben uitgeblonken, onder Hoofdredactie van

Mr. J. van LENNEP,

teekeningen van HERMAN TEN KATE en W. P. HOEVENAAR.

Dit Prachtwerk, het goedkoopste in zijne soort, zal in 27 afleveringen compleet zijn, maandelijks eene aflevering uit te geven, bevattende eene plaat, met Levensbeschrijving en Omslag. — Alle portretten zijn ten voeten uit, en in kleuren, keurig bewerkt. — De aflevering kost slechts 50 Cts., door welken lagen prijs elk, die belang stelt in de Vaderlandsche Geschiedenis, en wien Neerlands roem ter harte gaat, zich dus in het bezit van dit Prachtwerk kan stellen.

De Eerste Aflevering bevat het portret van FREDERIK HENDRIK, in volle wapenrusting.

De Tweede " " " " MAARTEN HARPENZ. TROMP, als Vlootvoogd.

De Derde " " " " JACOB CATS.

De Vierde " " " " JOOST VAN DEN VONDEL.

De Vijfde " " " " PIETER CORNELISZON HOOFT.

De Zesde " " " " LAURENS REAEL.

De Zevende " " " " PIETER PIETERSZON HEIN.

Na de complete uitgave wordt de prijs van het werk stellig verhoogd.

Marktherigten.

Utrecht, 23 April Winter Tarwe van f 7.50 tot f 10.00. Winter Rogge van f 5.80 tot f 6.20. Zomer Garst van f 4.50 tot f 5.00. Zand Boekweit van f 6.00 tot f 6.80. Zware Haver van f 4.80 tot f 5.75. Lichte Haver van f 3.25 tot f 4.50. Groene Erwt van f 0.00 tot f 0.00. Graauwe Erwt van f 0.00 tot f 0.00. Paarden Boonen van f 5.50 tot f 6.50. Duiven Boonen van f 6.50 tot f 7.50. Aardappelen van f 1.00 tot f 1.40 het mud. Knollen van f 0.00 tot f 0.00. Peren van f 0.00 tot f 0.00. Appelen van f 2.50 tot f 5.00. Boter (wei) van f 0.76 tot f 0.86. Idem (Hooi) van f 1.06 tot f 1.16 het pond. Hoenderreieren van f 2.00 tot f 2.50 de 100 stuks.

Ter markt waren aangebragt: 1175 mudden Tarwe, 123 m Rogge, 231 m. Boekweit, 311 m. Haver, 30 m. Garst, 67 m. Duiven- en Paardenboonen, 00 m. Witte

FAILLISSEMENT.

Bij Vonnis, gewezen door de Arrondissements-Regtbank te Utrecht, op den 23. April 1859, in JOHANNES HOEFESMIT, Grutmolenaar en Winkelier, wonende te Utrecht in de Geertesteeg, wijk B n°. 501, verklaard in staat van Faillissement, en de opening daarvan bepaald op den 22. dier maand, voorts benoemd tot Regter-Commissarissen de Edel Achtbare Heer Jonkheer Mr. PETRUS ANTONIUS MARIA VAN OOSTHUYSEN VAN RIJCKE-VORSEL VAN RIJSENBURG, Regter in dezelve Regtbank, en tot Curators de Heeren Mrs. WILLEM HENDRIK Baron TAETS VAN AMERONGEN en WILLEM FRANÇOIS DE JONGE, Advokaten te Utrecht.

De Curators
W. H. TAETS VAN AMERONGEN.
W. F. DE JONGE.

TE KOOP:

Een Occasie PIANINO, zeven octaaf voor f 375,—, een voor f 190,— en een voor f 120,—, benvens ses octaafs PIANO's van f 40,— en hooger, met garantie en neemt ouden in ruil aan.

St. Jansveld.

J. H. LEBBE.

LOOPJONGENS

worden gevraagd, om voor een belangrijk en tevens voor hen onafgebroken broodgevend vak te worden opgeleid. Zij kunnen dadelijk werk bekomen en een behoorlijk wekgeld genieten. Men adresseer zich aan het bureau dezer Courant.

HANDSCHOENEN MAGAZIJN.

JOH. BISCHOFER, uitgekapt in den *Gouden Leeuw*, berigt aan het geachte Publiek, dat de zekere sluiting van genoemd Magazijn is bepaald op den 30. dezer; zich inmiddels beleefdelijk aanbevelende.

Binnen en Buiten-Jalousien.

De ondergeteekende berigt aan zijne geëerde begunstigers, dat hij den prijs der JALOUSIEN vermindert en gesteld heeft op 3.25 de vierkante Ned. El.

G. VAN TUSSENBROEK.
St. Pieterstraat.

Mantilles & Nouveautés.

De ondergeteekenden hebben de eer te berigten de ontvangst der MANTILLES en andere artikelen voor dit seizoen.

B. RELOTIUS & Co.
Ganzenmarkt.

Boonen, 00 m. Groene Erwt, 00 m. Graauwe Erwt, 531 m. Aardappelen, 2.69 ponden Boter. Aan de Graanmarkt was de handel levendig, Tarwe 50 c. Rogge 25 c. per mudde hooger.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (Zonnenburg.)

April	Uren	Wind- richt.	kr.	Barom. bij 0°.	Ther- m. F.	Afwijk. d.Temp.	Voch- tig.	Wet- tegen.	Opmerkingen.
24	2	ozo.	12.0	753.92	55.6	— 1.1	0.41	0.	Bewolkt.
10	ozo.	1.5	60.39	49.3	+ 1.3	0.63	0.	0.	Zw. bewolkt.
25	7	ozo.	18.0	62.94	47.7	— 4.7	0.45	0.	Zw. bewolkt.
2	ozo.	15.0	62.34	53.0	— 2.0	0.41	0.	0.	Bewolkt.
10	o.	13.0	63.70	45.5	— 2.9	0.60	0.	0.	Zw. bewolkt.
26	8	o.	3.5	64.79	44.4	— 8.3	0.78	0.	Betrokken.

Snelersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.